

Ach, lásko

Marie Rottrová

Ach lásko, mít tu moc a ukázat ti záda
jen letným pohybem tě setřít jako prach
mě sotva přesvědčíš, že jiné neokrádáš
o jejich čistý sen, tě uvést na svůj práh

Nad námi držíš stráž a ti, co k tobě pláčí
se jak dny míjejí a pokoušejí pít
a naše objetí, ne, ta svět neomráčí
při úctě veškeré nám jenom nedáš žít

Těch nepřehledných cest, ten zmatek lidských poutí
kde jeden láskou hyne, druhý o tom sní
těch planých doteků jak o májových poutích
a jiskra vzplane tam, kde leží starý sníh

Jsi jedním z románeků, co po almarách sládnou
u kterých sentiment si náš vkus podává
a přesto ochotní jsme zas ti k nohám padnout
a vlastně povinni svým dávným představám

Jsi chlebem básníků a požitkářům vínem
a v rukou sobců pálíš jako karabáč
máš tisícerou tvář a všechny voní klínem
jen jedna jediná však nemá poznat pláč

Ach lásko, mít tu moc a ukázat ti záda
jen letným pohybem tě setřít jako prach
mě sotva přesvědčíš, že nás dva neokrádáš
o svoji pravou tvář, já chci ji za svůj práh

Ach lásko